

Överklagande ingett den 8 augusti 2017 av Guardian Europe Sàrl av den dom som tribunalen (tredje avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 7 juni 2017 i mål T-673/15, Guardian Europe mot Europeiska unionen

(Mål C-479/17 P)

(2017/C 369/05)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Guardian Europe Sàrl (ombud: C. O'Daly, Solicitor, F. Louis, avocat)

Övrig part i målet: Europeiska unionen, företrädd av (1) Europeiska unionens domstol och (2) Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- 1) upphäva den överklagade domen såvitt tribunalen i punkt 3 i domslutet ogillade en del av Guardian Europes skadeståndsyrkande enligt artikel 268 och artikel 340 andra stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- 2) förklara att domstolen själv kan avgöra målet i den del som avser klagandens skadeståndsyrkande och därmed
  - a) förplikta Europeiska unionen, företrädd av Europeiska unionens domstol, att ersätta den skada som Guardian Europe åsamkats på grund av tribunalens åsidosättande av kravet på skälighetsprincip för att meddela dom, i enlighet med artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 6.1 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, genom att till klaganden erlagga följande belopp: (i) 1 388 000 euro för förlorade möjligheter/utebliven vinst, (ii) 143 675,78 euro i ytterligare bankgarantiavgifter; (iii) ideell skada uttryckt som en lämplig procentandel av de böter som Guardian åläggs i beslutet,
  - b) förplikta Europeiska unionen, företrädd av kommissionen och Europeiska unionens domstol, att ersätta den skada som Guardian åsamkats på grund av kommissionens och tribunalens åsidosättande av likabehandlingsprincipen, genom att erlagga följande belopp: (i) 7 712 000 euro för förlorade möjligheter/utebliven vinst, (ii) ideell skada uttryckt som en lämplig procentandel av de böter som Guardian åläggs i beslutet,
  - c) förordna om utjämningsränta på beloppen i (a) (med början den 27 juli 2010 till den dag domstolen meddelar dom) och (b) (med början den 19 november 2010 till den dag domstolen meddelar dom), med den årliga inflationstakt som för den aktuella perioden fastställts av Eurostat i den medlemsstat (Luxemburg) där Guardian Europe har sitt säte,
  - d) förordna om dröjsmålsränta på beloppen i (a) och (b) med början från den dag domstolen meddelar dom till dess full betalning erläggs, med en räntefot som motsvarar den som Europeiska centralbanken tillämpar för sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner med tillägg av två procentenheter,
- 3) om relevant, såsom alternativ till 2(a)-2(d), återförvisa målet till tribunalen för ny prövning i sak, och
- 4) förplikta motparterna att ersätta klagandens rättegångskostnader vid tribunalen och vid domstolen.

Grunder och huvudargument

- 1) Tribunalen åsidosatte i sin dom artikel 268 och artikel 340 andra stycket FEUF och underlät att tillämpa begreppet "företag" i unionsrätten då den slog fast att Guardian Europe inte gått miste om någon vinst med anledning av att tribunalen underlät att inom skälighetsprincip handläggningstid meddela dom i mål T-82/08, Guardian Industries Corp. och Guardian Europe Sàrl/kommissionen.

- 2) Tribunalen åsidosatte i sin dom artikel 268 och artikel 340 andra stycket FEUF, underlät att tillämpa begreppet "företag" i unionsrätten och gjorde uppenbart felaktiga bedömningar, vilket framgår av de handlingar som getts in till tribunalen, genom att slå fast att Guardian Europe endast åsamkats 82 procent av förlusterna med avseende på den bankgarantiavgift som betalats under den tid som tribunalen underlät att inom skälig handläggningstid meddela dom i mål T-82/08, Guardian Industries Corp. och Guardian Europe Sär/kommissionen.
- 3) Tribunalen åsidosatte i sin dom artikel 268 och artikel 340 andra stycket FEUF, då den slog fast att Guardian Europe inte åsamkats någon ideell skada på grund av tribunalens underlåtenhet att inom skälig handläggningstid meddela dom i mål T-82/08, Guardian Industries Corp. och Guardian Europe Sär/kommissionen.
- 4) Tribunalen åsidosatte i sin dom artikel 268 och artikel 340 andra stycket FEUF och underlät att tillämpa begreppet "företag" i unionsrätten då den slog fast att Guardian Europe inte gick miste om någon vinst med anledning av åsidosättandet av likabehandlingsprincipen i kommissionens beslut K(2007) 5791 slutlig – Planglas ⁽¹⁾ och i tribunalens dom i mål T-82/08, Guardian Industries Corp. och Guardian Europe Sär/kommissionen.
- 5) Tribunalen åsidosatte i sin dom artikel 268 och artikel 340 andra stycket FEUF, då den slog fast att Guardian Europe inte åsamkats någon ideell skada med anledning av åsidosättandet av likabehandlingsprincipen i kommissionens beslut K (2007) 5791 slutlig – Planglas och i tribunalens dom i mål T-82/08, Guardian Industries Corp. och Guardian Europe Sär/kommissionen.
- 6) Tribunalen åsidosatte i sin dom artikel 268 och artikel 340 andra stycket FEUF då den slog fast att det endast är en dom meddelad av domstol i sista instans – och därför inte av tribunalen – som kan vara skadeståndsgrundande på grund av åsidosättande av unionsrätten.

⁽¹⁾ Kommissionens beslut K(2007) 5791 slutlig av den 28 november 2007 om ett förfarande enligt artikel 81 [EG] och artikel 53 i EES-avtalet (ärendet COMP/39165 – Planglas).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Administrativen sad Veliko Tarnovo (Bulgarien) den 9 augusti 2017 – Nikolay Yanchev mot Direktor na direksia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" – Veliko Tarnovo pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Mål C-481/17)

(2017/C 369/06)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Administrativen sad Veliko Tarnovo

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Nikolay Yanchev

Motpart: Direktor na direksia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" – Veliko Tarnovo pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Tolkningsfrågor

- 1) Ska punkt 16 i [kommissionens beslut] tolkas så, att det med hänsyn till kommissionens befogenhet å ena sidan och principen om medlemsstaternas processuella autonomi och rättssäkerhet å andra sidan är tillåtet att tillämpa en nationell bestämmelse, enligt vilken den i denna punkt angivna fristen för kontroll av huruvida villkoren för det beviljade statliga stödet har uppfyllts endast ska ses som en anvisning och inte som en preklusionsfrist?